

Rbd., 40,000 Rbd. eller 60,000 Rbd. Jeg har fra det første Dieblif, denne Sag kom for her, udtalt tydeligt nok, at det er noget ganske Andet, det her dreier sig om, at det her gjælder et Principsspørgsmaal, og den ærede Forslagsstiller, som idag har talt først, har gjort det endnu tydeligere ved sine Udtalelser, idet han har fremhævet, hvad jeg forvrigt ikke troer, at han havde behøvet, at det var ham om at gjøre at stille sig fra dem, som faae Sagen fra det finansielle Standpunkt. Ingen af dem, som have stemt for Loven, saaledes som den forrige Gang udgik fra dette Thing, har nemlig taget dette finansielle Hensyn.

Det ærede Medlem, som sidst talte, tiltraadte, saavidt jeg forstod ham, i Gæt og Alt de af den ærede Forslagsstiller udtalte Principer; men han veg tilbage fra at gjøre dem gjeldende paa det eneeste Standpunkt, hvor de kunde gjøres gjeldende. Det staaer jo naturligtvis Enhver frit for, om han vil gjøre almindelige Principer gjeldende, naar der ingen Leilighed er dertil, eller om han vil gjøre dem gjeldende, hvor en særlig Leilighed til deres Anvendelse er tilstede; men det er ganske vist, at kun ved at give dem deres Anvendelse, naar Leilighed dertil gives, blive de almindelige Principer frugtbringende, ellers blive de et tomt Mundsveir. — Den ærede Ordfører gjorde — om jeg ikke feiler — en anden Betragtning af denne Sag gjeldende, idet han sagde, at Sagen ikke forekom ham saa særdeles vigtig, og det var det, der bragte ham til at vige tilbage fra de Principer, han iøvrigt hyldede, og som han ved sin Afstemning forrige Gang viste, at han hyldede. Ja, deri ligger netop Forskjellen mellem ham og mig. Jeg anseer denne Sag for een af de vigtigste, som have været os forelagte paa denne Rigsdag, og jeg anseer den for at staae i den allernøieste Forbindelse med hele vor fremtidige Udvikling. Her er Spørgsmaal om at tilveiebringe en meget vigtig Erkjendelst hos en hoitstaaende Mand, som er bestemt til her i Landet at indtage en meget vigtig Stilling. Kunne vi ikke igjennem Lovgivningsmagtens Udøvelse bringe denne Erkjendelse tilveie, saa løbe vi den Fare, at i sin Tid vil

i mange beslagtede Retninger en mægtig Indflydelse blive gjort gjældende, som det da vil være langt vanskeligere at bekæmpe. Det er et Princip, vi her ville have gjort gjeldende, som ikke rammer Noget, idet Sagen befinder sig paa et Trin, hvor der kun er Spørgsmaal om en Villiesyttring fra den ene Side, nemlig fra Lovgivningsmagtens Side, medens Vederparten slet ingen Ret har til Modstand. Her er kun Spørgsmaal om en lovlig Udtalelse og en uundersaatlig Underkastelse, og det er derfor min fulde Overbeviisning, at, dersom Principet er rigtigt i sin Almindelighed, saa er det ogsaa rigtigt, saavidt det staaer i vor Magt, at give det sin Bekræftelse ved at udtale det igjennem Loven. Det er denne Betragtning af Forholdet, som har bragt mig for mit Bedkommende, og jeg troer ogsaa de to andre Medlemmer, som høre til Fleertallet, til at slutte sig til Ændringsforslaget. Ændringsforslaget selv skal jeg ikke yderligere begrunde, da dette allerede er steet af den ærede Forslagsstiller; men, idet jeg har Ordet, skilber jeg derimod at gjøre Rede for, hvorledes vi ere komne til at fastholde det subsidiaire Forslag, som gaaer i modsat Retning, idet det gaaer løs paa at ned sætte den foreslaaede Sum af 30,000 Rbd. til en mindre Sum. Dette Forslag har aldeles ikke sin Oprindelse fra noget Ønske om Besparelse, men gaaer kun ud paa at sætte Princip mod Princip. Man har nemlig sagt, at Grunden, hvorfor det, som vi her have foreslaet, ikke kunde indrømmes, maatte søges i den Omstændighed, at det for den paagjældende høie Person var en utaalelig Tanke at beklæde et Embede, uden dog at maatte oppebære den herfor normerede Gage. Idet jeg gaaer ind paa denne Anskuelse, skjøndt jeg anseer den for urigtig, siger jeg, at saa maa det ogsaa være af Vigtighed for den høie Bedkommende, at faae Leilighed til at vise, at det alene er dette Princip og ikke Ønsket om en forøget Indtægt, som leder ham. Og jeg giver ham Anledning til at vise dette, idet jeg formindsker Summen, saaledes at Embedsindtægten, summeret sammen med den Sum, der gives som Apanage, ikke bliver større end 50,000 Rbd. — Saa er det nysnævnte Princip, hvorpaa der fra den høie Bedkommendes Side